

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/222/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316216994
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4316216994.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcov: 1. T. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., P. O. L. XXX/X, 2. A. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., E. XX, žalobcovia v 1. a 2. rade právni nástupcovia po pôvodnej žalobkyni T. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom O., Š. D. XXXX/X proti žalovanému: Poštová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, IČO: 31 340 890, zastúpený advokátskou kanceláriou AK Antol, s. r. o., so sídlom Pezinok, Hviezdoslavova 546/14, IČO: 47 257 024, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 21. januára 2019 č. k. 12Csp/126/2016-150 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 809,33 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom rozhodnutia súd konanie v časti o určenie neplatnosti zmluvy o úvere zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 451 ods. 1, 2, § 457 Občianskeho zákonníka, § 144, § 145 ods. 1, 2 CSP. Uviedol, že žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 13. 10. 2016 žiadala, aby súd určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8940283988 zo dňa 27. 07. 2011 je neplatná a zároveň žiadala, aby žalovaný bol zaviazaný vydať jej bezdôvodné obohatenie. V žalobe uviedla, že dňa 27. 07. 2011 uzatvorila ako dlžníčka so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8940283988 jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.950 eur s fixnou úrokovou sadzbou 25,50% ročne, RPMN 28,70%, pričom celková výška nákladov predstavovala sumu 1.854,92 eura s tým, že predmetný úver mala žalobkyňa splácať, počnúc dňom 20. 08. 2011 v 72 pravidelných mesačných splátkach vždy k 20-temu dňu v mesiaci po 53 eur, pričom posledná splátka úveru mala byť uhradená dňa 20. 07. 2017. Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že uvedená úverová zmluva bola uzatvorená v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že vo vzťahu medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah, ktorý si vyžaduje zvýšenú ochranu žalobcov ako spotrebiteľov. Zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to hlavne celkovú čiastku, ktorú musí zaplatiť, a teda považuje úver za bez poplatkov a bezúročný. Zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu predstavuje formulárový typ zmluvy, pričom v článku V. bod 5.8. obsahuje ustanovenie, ktoré vnútilo žalobkyni ako spotrebiteľovi uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy a to spôsobom, že prejav

vôle žalobkyne ako zmluvnej strany k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy ako ďalšej zmluvy sa nevyžadoval. Zároveň uviedla, že zhodne ako v prípade vynútenia uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, si žalovaný v článku V. bod 5.2 vynútil aj dojednanie zmluvy o inkase z účtu žalobkyne, ktoré voči nej aj uplatňuje. Uviedla, že podstatné náležitosti v zmluve sú uvedené zmätočne a nejasne, okrem toho sú časti zmluvy uvedené menším písmom, ako iná časť zmluvy, v podstatne písmom nečitateľným. Z tohto dôvodu považovala právny úkon za absolútne neplatný. Žalobkyňa ďalej v žalobe poznamenala, že v prípade, že súd uzná zmluvu o úvere za neplatnú, resp. určí, že úver je bez poplatkov a bezúročný, má právo požadovať od žalovaného bezdôvodné obohatenie, a to sumu prevyšujúcu skutočne poskytnutú veriteľom - žalovaným, a teda bezdôvodné obohatenie je všetko, čo žalobkyňa zaplatila na predmetný úver nad sumu 1.950 eur. Súd uznesením č. k. 12Csp/126/2016-117 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Csp/ 126/2016-131 pripustil zmenu petíty žaloby v časti vydania bezdôvodného obohatenia tak, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 809,33 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právna zástupkyňa žalobkyne zobrala žalobu späť v časti výroku žaloby o určenie, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 07. 2011 je neplatná. Súd prvej inštancie uviedol, že strany sporu uzatvorili dňa 27. 07. 2011 zmluvu o úvere, na základe ktorej zmluvy predstavoval predmet úveru výšku 1.950 eur, výška mesačnej splátky 53 eur, výška úrokovej sadzby 25,50% ročne, poistenie schopnosti splácať úver, nepoistený úver, dátum prvej splátky 20. 08. 2011, dátum každej splátky k 20.temu dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 20. 07. 2011, počet mesačných splátok 72, RPMN banky 28,70, priemerná RPMN na trhu 17,62%, celková výška nákladov 1.854,92 eura. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobkyni bol poskytnutý reálne úver vo výške 1.950 eur, ktorú sumu nespochybnila ani jedna zo strán sporu. Žalobkyňa od začiatku trvania zmluvného vzťahu, ako preukázal na základe jej žiadosti žalovaný, uhradila celkovo sumu žalovanému vo výške 2.759,33 eura. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, a preto súd skúmal náležitosti zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd konštatoval, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to celkovú sumu úveru, ktorou je určenie konečnej sumy, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, keďže dojednanie v zmluve, ktorá má len formulárový charakter, nie je táto suma uvedená, keďže v zmluve o úvere je uvedená len výška úveru 1.950 eur a celková výška nákladov 1.854,92 eura. Žalovaná bola povinná poskytnutý úver vo výške 1.950 eur splácať v 72 mesačných splátkach po 53 eur, čiže pri uvedení týchto údajov podľa zmluvy by mala tak zaplatiť žalovaná úver vo výške 3.816 eur, ktorá suma, teda celková suma úveru, ktorú bola povinná dlžníčka zaplatiť jednoznačne v tejto úverovej zmluve absentuje a údaje, ktoré tvoria zmluvu o úvere, sú tak pre spotrebiteľku ako dlžníčku jednoznačne zmätočné a zavádzajúce. Po preskúmaní uvedenej zmluvy o úvere tak mal súd za to, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, a preto sa súd nestotožnil s vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, že uvedená zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona 129/2010 Z. z. Súd poukázal na to, že každý údaj v úverovej zmluve musí byť vyjadrený určite a zrozumiteľne, musí byť pre spotrebiteľa jednoznačný a určitý. Súd prvej inštancie po preskúmaní úverovej zmluvy tak mal za to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom v zmysle § 11 postačuje na vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti nespĺnenie čo i len jednej obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, a preto sa súd ďalšími namietanými skutočnosťami už nezaoberal. Nakoľko tak súd vyslovil, že uvedená zmluva je bezúročná a bez poplatkov a žalobkyňa zaplatila žalovanému nad rozsah poskytnutého úveru sumu 809,33 eura, t. j. žalovaný prijal uvedené plnenie nad sumu 1.950 eur bez právneho dôvodu, preto je povinný toto bezdôvodné obohatenie žalobkyni vydať. Súd sa zaoberal aj aktívnou vecnou legitimáciou žalobkyne, s tým, že mal za to, že napriek skutočnosti, že na majetok úpadcu- žalobkyne bol vyhlásený konkurz, naďalej žalobkyňa je v predmetnom konaní aktívne vecne legitimovaná, keďže aktívna vecná legitímácia správcu v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia nie je daná vyhlásením konkurzu, keďže správca v zmysle § 167 b/ ods. 1 ZoKaR nakladá len s majetkom podliehajúcim konkurzu, resp. koná len vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúcemu konkurzu, pričom konkurzu v zmysle § 167 h/ ods. 1 ZoKaR podieľa len majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu, takže nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa stane majetkom, až po jeho priznaní súdom právoplatným rozhodnutím. Z tohto dôvodu mal súd za to, že žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná v predmetnom konaní i napriek uvedenej skutočnosti, ktorú nedôvodne namietal žalovaný, a to aj s poukazom na samotné vyjadrenie správcu, ktoré bolo súdu doručené. S poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil. Z dôvodu čiastočného úspechu a neúspechu strán sporu, a to úspechu žalobkyne (výroku I.) a s poukazom na zastavenie konania (výrok II.), ktoré v tejto časti zastavenie konania zavinila žalobkyňa, súd rozhodol

o náhrade trov konania v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania (vychádzajúc z obsahu podaného odvolania), podal odvolanie žalovaný, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa s argumentáciou súdu prvej inštancie ohľadom právneho posúdenia zmluvy o úvere a určenia, že úver zo zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov a zároveň sa nestotožnil s tým, že sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, tak ako vyplýva z napadnutého rozsudku. Má za to, že splnil všetky podmienky a uviedol všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy ako ich predpokladal zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZoSU) v čase podpisu zmluvy o úvere. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že na zmluve o úvere absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSU - celková suma úveru. ZoSU účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere v § 9 ods. 2 písm. k/ neupravoval náležitosť zmluvy o úvere: „celkovú sumu o úvere“, ZoSU v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere uvádzal, že zmluva o úvere má obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa ZoSU účinného v čase uzatvorenia zmluvy neexistovala povinnosť uvádzať „celkovú sumu úveru“, a teda rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti zmätočné. V článku 3 zmluvy o úvere je pritom uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. ZoSU účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výslovne nestanovoval v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/, že celková čiastka úveru má byť na zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená číselným vyjadrením, a preto tvrdí, že postačuje slovné vymedzenie tejto náležitosti. Ďalej žalovaný v odvolaní poukázal na rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v ktorom NS SR rozhodoval o posúdení splnenia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ prvý krát po vydaní rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C 42/2015, pričom sa jednoznačne priklonil k argumentácii ním prezentovanej. NS SR konštatoval, že z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa zmenila dôvody, ktorými odôvodnila svoje tvrdenie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere práve na základe zmeny právneho názoru NS SR na uvedenú náležitosť zmluvy o úvere. Tiež poukázal na skutočnosť, že časť uhradených splátok vo výške 347,98 eura bola započítaná na poistné pre poistenie schopnosti splácať úver. Samotné poistenie úveru bolo podľa článku 11, bodu 11.1 a 11.2 Obchodných podmienok pre úver poskytnuté obchodnou spoločnosťou Poistovňa Poštovej banky, a. s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 405 410, vo vzťahu ku ktorému žalovaný vystupoval iba ako platobné miesto. Na jeho strane teda nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v časti 347,98 eura, nakoľko ide o plnenie poskytnuté na základe samostatného zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a Poistovňa Poštovej banky, a. s. Súd tiež nesprávne vyhodnotil námietku nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v konaní, vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu T. Y. uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 31ODK-195/2017 zo dňa 07. 12. 2017. Poukázal na ustanovenia § 167b, § 167c ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a na to, že si v konkurze žalobkyne uplatnil pohľadávku zo zmluvy o úvere, pričom nedošlo k jej popretiu a vyhlásením konkurzu zanikla možnosť žalobkyne ďalej vymáhať predmetnú pohľadávku. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice zrušil a žalobu zamietol.

3. Pôvodná žalobkyňa (t. č. nebohá T. Y.) v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že trvá na tom, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (ZoSU) a to z dôvodu, že neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo je zákonná náležitosť ustanovená v § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSU. Podľa čl. 3 zmluvy mala zaplatiť poskytnutý úver v 72-mesačných splátkach po 53 eur, teda by mala zaplatiť sumu 3.816 eur. Ako tvrdí žalovaný, poskytol údaj o celkovej čiastke úveru v podobe rozčlenenia celkovej čiastky úveru na celkovú čiastku nákladov vo výške 1.854,92 eura a výšky úveru v sume 1.950 eur, čo spolu predstavuje sumu 3.804,92 eura. Zo zmluvy teda nie je jasné, ktorú z týchto súm má zaplatiť, a teda ani aká je celková čiastka, ktorú mala zaplatiť. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSU nemá v tejto veci žiadny právny význam. Žalovaný skutočnosť, že časť uhradených splátok v sume 347,98 eura mala byť započítaná na poistné za pripoistenie schopnosti splácať úver, doteraz v súdnom konaní netvrdil a ani inak nerozporoval. Z predmetnej úverovej zmluvy tiež vyplýva, že ide o úver

nepoistený, čo je uvedené v bode 3 zmluvy, a teda nie je tu žiadny právny dôvod, aby žalovaný časť splátok posielal Poistovní Poštovej banky a. s. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobkyne, pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia na základe tejto žaloby nepodlieha konkurzu z dôvodu, že podľa ustanovenia § 167h ods. 1 ZKR konkurzu podlieha majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu. Z dôvodu, že pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia na základe tejto žaloby v deň vyhlásenia konkurzu ešte právoplatne nevznikla, nejde o majetok podliehajúci konkurzu v zmysle § 167h ods. 1 prvá veta. Nič na tom nemení ani skutočnosť uvádzaná žalovaným, že si uplatnil pohľadávku zo zmluvy o úvere v konkurznom konaní vedenom na majetok žalobkyne a že k jej popretiu nedošlo. Správca je povinný zapísať do zoznamu pohľadávok každú prihlásenú pohľadávku, preto argumentácia žalovaného o nepopretí uplatnenej pohľadávky v konkurze je bez právneho významu k prejednávanej veci. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Pôvodná žalobkyňa T. Y. sa žalobou, doručenu súdu prvej inštancie dňa 13. 10. 2016 domáhala, aby súd určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8940283988 zo dňa 27. 07. 2011, uzatvorená medzi ňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom, je neplatná. Súčasne sa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia, ako i náhrady trov konania. V žalobe dôvodila, že so žalovaným dňa 27. 07. 2011 uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8940283988, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.950 eur, s fixnou úrokovou sadzbou 25,50% ročne, RPMN 28,70%, pričom celková výška nákladov bola v sume 1.854,92 eura s tým, že predmetný úver mala začať splácať, počnúc od 20. 08. 2011 v 72-mesačných splátkach po 53 eur, s poslednou splátkou úveru dňa 20. 07. 2017. Poukázala na to, že vo vzťahu medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah, ktorý si vyžaduje zvýšenú ochranu spotrebiteľa. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podľa jej názoru všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (ZoSU), a to hlavne celkovú čiastku, ktorú má zaplatiť, považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere predstavuje formulárový typ zmluvy, pričom v článku 5 bod 5.8 obsahuje ustanovenie, ktoré jej vnútilo ako spotrebiteľke uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, a to spôsobom, že jej prejav vôle k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy sa nevyžadoval. Zhodne si žalovaný v čl. 5 bod 5.2 vynútil aj dojednanie zmluvy o inkase z jej účtu, čo si aj voči nej uplatnil. Uviedla, že podstatné náležitosti zmluvy sú v zmluve o úvere uvedené zmätočne a nejasne, okrem toho sú časti zmluvy uvedené menším písmom, v podstate nečitateľným. Vzhľadom na povahu, obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere a všetky okolnosti, za ktorých bola zmluva uzavretá a na základe toho, že zmluva obsahuje ustanovenia, ktorých účelom je obchádzať zákon i dobré mravy a ktoré môžu v konečnom dôsledku spôsobiť jej neplatnosť, mala žalobkyňa za to, že tento právny úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V prípade, že súd uzná zmluvu za neplatnú, resp. určí, že úver podľa § 9 ods. 2 ZoSU je bezúročný a bez poplatkov, má právo požadovať od žalovaného bezdôvodné obohatenie, a to sumu prevyšujúcu skutočne poskytnutú sumu veriteľom-žalovaným. Bezdôvodné obohatenie je tak všetko, čo zaplatila za predmetný úver nad sumu 1.950 eur. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13. 06. 2018 č. k. 12Csp/126/2016-117 v spojení s opravným uznesením zo dňa 13. 09. 2018 č. k. 12Csp/126/2016-131 pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v sume 809,33 eura žalobkyňi v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Následne súd prvej inštancie rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom, ktorý odvolací súd, s ohľadom na obsah podaného odvolania žalovaného, preskúmal v jeho vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie, dňa XX. XX. XXXX žalobkyňa zomrela, v dôsledku ktorej skutočnosti odvolací súd uznesením zo dňa 03. 09. 2020 č. k. 9Co/222/2019 rozhodol, že v konaní pokračuje s právnymi nástupcami (dedičmi) po nebohej žalobkyňi: 1. T. X., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., P. O. L. XXX/X a 2. A. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., E. XX.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov

c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

10. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petítom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

11. K podanému odvolaniu žalovaného, z hľadiska jeho odvolacích dôvodov, je potrebné uviesť, že toto nebolo spôsobilé prívodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v prospech žalovaného, a tak rozhodnúť v zmysle požiadavky odvolateľa. K takto podanému odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 366 CSP obsahuje neprípustnú novotu v odvolacom konaní, keď žalovaný v podanom odvolaní nijakým spôsobom nedokázal a ani netvrdil, že na jej uplatnenie sú naplnené zákonné predpoklady v zmysle ustanovenia § 366 CSP. Teda z hľadiska jej uplatnenia až v odvolacom konaní žalovaný neprezentoval žiadnu argumentáciu smerujúcu k prípustnosti novoty v odvolacom konaní. Pokiaľ potom žalovaný v podanom odvolaní argumentoval, že časť uhradených splátok vo výške 347,98 eura bola započítaná na poistné pre poistenie schopnosti splácať úver, a teda, že na jeho strane nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v časti 347,98 eura, nakoľko ide o plnenie poskytnuté na základe samostatného zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a Poistovňa Poštovej banky, a. s., takýto prostriedok procesnej obrany žalovaného je neprípustnou novotou v odvolacom konaní, na ktorý odvolací súd nemôže prihliadať. Žalovanému nič nebránilo, aby tento prostriedok procesnej obrany využil v konaní pred súdom prvej inštancie, a nie až v rámci odvolacieho konania. Potom na túto argumentáciu žalovaného odvolací súd s ohľadom na ustanovenie § 366 CSP nemôže prihliadať.

12. Z hľadiska ďalšieho žalovaným udávaného odvolacieho dôvodu, a síce jeho nesúhlasu so záverom súdu o tom, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd udáva, že ani v tejto časti nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné. Odvolací súd tak dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie ustálil záver, že zmluva o úvere nespĺňa zákonné náležitosti zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť a z tohto dôvodu je potrebné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov, takýto záver súdu prvej inštancie je správny. I keď je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že súd prvej inštancie, napriek správnej citácii zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch následne nesprávne uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa náležitosť zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona, pričom súčasne uviedol, že touto zákonnou náležitosťou je práve údaj o celkovej čiastke úveru, ako zákonná náležitosť predpokladaná ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, treba uviesť, že toto pochybenie súdu nemá vplyv na správne prijatý záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu obligatórnej náležitosti zmluvy vymedzenej súdom správne.

13. K právnym záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje údaj - celková suma úveru, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, odvolací súd dopĺňa, že pri splátkach úveru 53 eur mesačne realizovaných v počte 72-krát by celková suma úveru, ktorú by žalobkyňa zaplatila, predstavovala 3.816 eur. Táto suma však nekorešponduje so sumou predstavujúcou celkovú čiastku úveru v zmysle bodu 3 zmluvy, ktorú predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, pretože táto suma pri výpočte 1.950 eur poskytnutého úveru+ 1.854,92 eura celkovej výšky nákladov predstavuje výšku 3.802,92 eura. Potom treba uzavrieť, že pri takýchto zmätočných údajoch vyplývajúcich zo zmluvy si spotrebiteľ v žiadnom prípade nemohol vedieť spočítať, aká bude skutočná suma, ktorú má veriteľovi zaplatiť. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetný úver je považovaný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. K odvolacej argumentácii žalovaného súvisiacej so zákonnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd udáva, že táto je vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu bezpredmetná, keď súd prvej inštancie bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy v skutočnosti neposúdil absenciou náležitostí zmluvy podľa tohto zákonného ustanovenia, keď je z napadnutého rozhodnutia jednoznačné, absencia ktorého konkrétneho prvku zmluvy viedla súd k vysloveným právnym záverom.

14. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne (pôvodnej žalobkyne) v tomto konaní, ani s touto odvolacou námietkou žalovaného sa odvolací súd nestotožňuje a bez ďalšieho poukazuje na fakt, ktorý je zrejмый z obsahu spisu, a síce, že pred rozhodnutím súdu prvej inštancie bol konkurz na majetok dlžníka-pôvodnej žalobkyne zrušený a žalobkyňa bola aktívne legitimovaná stranou sporu.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže týmito žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. I keď z obsahu spisu vyplýva, že právna zástupkyňa pôvodnej žalobkyne podala dňa 02. 09. 2019 vyjadrenie k odvolaniu žalovaného, urobila tak po tom, čo jej v dôsledku úmrtia žalobkyne dňa XX. XX. XXXX plnomocenstvo na zastupovanie pôvodnej žalobkyne v tomto konaní zaniklo, a to až 6 mesiacov po jeho zániku, teda v lehote, kedy bez väčších ťažkostí mohla nadobudnúť vedomosť o jeho zániku. Potom na takýto úkon právnej služby odvolací súd neprihliadal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).